

ЦИЛЕНА:

За Црну Гору на годину 8 круна, па по године 4 круне.
За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на годину 12 кр. па по године 6 круна.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, па по године 10 франака у злату.
Преплата се прима само у годишњим и полугод. роковима.
Поједини број 20 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Одговорни уредник: Филип Јерговић.

Преплата се шаље поштом саом упућеним, само и непосредно административни „Глас Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручице, г. Вељку Рамадановићу, К. П. агенту у Ноту.

Дописе се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају.

За огласе плаћа се: за сваку ријеч или за број од пет цифара по 4 пара за први пут, а за сваки даљи пут по 2 пара.

СЛУЖБЕНИ ДИО.

ПРАВИЛА

За стипендисте Министарства Просвјете и Црквених Послова.

Члан 1.

Сваки питомац, који с ма коликом државном помоћу учи, има се унапријед обвезати, да ће се у свему придржавати свијех прописа, које прописују ова правила.

Члан 2.

Државна стипендија не може се давати за оне школе на страни, које постоје у Црној Гори.

Члан 3.

Сваки питомац обвезује се, да ће изучавати само ону средњу или стручну школу или факултет на вишој школи за који буде одређен; као и то, да ће на све предмете, који улазе у програм дотичне школе, обраћати озбиљну пажњу и све прописане испите редовно и у своје вријеме полагати.

Члан 4.

Право на потраживање државне стипендије имају само они ђаци, који су одличног учења и владања, а првијенство међу њима имају они, који су сиромашнијег стања.

Члан 5.

Питомци средњих и стручних школа дужни су шаљати министарству извјештаје од управе дотичне школе о своме владању и успјеху у наукама у средини и при крају, а питомци виших школа само при крају сваке школске године.

Члан 6.

Питомац, који не испуни услове чл. 5. ових правила, добиће писмену опомену од министарства, па ако и тада, у року који му министарство одреди, не одговори поменутих условима, одузеће му се државна стипендија.

Члан 7.

Ако се неки питомац пошаље било на средњу, стручну или вишу школу, гдје мора слушати науке на страном језику, који му није познат, такав питомац није дужан прве године одговарати захтјевима чл. 5. ових правила.

Члан 8.

Ни један питомац не може промијенити мјесто учења без одобрења министарства.

Члан 9.

Сваком питомцу даје се из државне касе путни трошак до мјеста, гдје ће се учити, а тако и на траг, кад се по свршеним наукама буде враћао у Црну Гору; исто тако и за вријеме школовања, кад се по одобрењу министарства премјести из једнога мјеста у друго.

Питомцу се даје путни трошак и у случају доказане болести за повратак у отаџбину.

Члан 10.

За вријеме великог школског одмора ни један питомац не добија путни трошак ради доласка својој кући.

Члан 11.

Поред одређене стипендије питомац не добија никаквих додатака од министарства, осим додатака за школарину и испитне таксе.

Члан 12.

Сваки питомац по довршеним наукама обавезан је вратити се у отаџбину и понудити јој своје услуге; онај пак који не хтједне примити државну службу, дужан је с интересом одмах исплатити држави цио новац, који је на његово школовање утрошила.

Члан 13.

Питомац, који добије државну службу, дужан је у истој остати онолико година, колико је времена стипендију уживао. Ни један питомац не може полагати право на ово или оно мјесто у државној служби.

Члан 14.

Питомац губи стипендију, ако падне на испиту ма у којем реду средње, стручне и више школе; али ако ипак доврши школовање и ступи у државну службу, важи за њега чл. 12. ових правила.

Члан 15.

Ова правила ступају на снагу од дана кад се у званичном лусту објаве; а тијем престају важити сва досадашња правила о државним питомцима.

П. Бр. 951.

Цетиње, 18. априла 1907. год.

Министар Просвјете и Црквених Послова

Ј. С. Пламенац

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО.

Дворске и дипломатске вијести.

— Његово Краљ. Височанство Господар и Њ. В. Књагиница Ксенија отпутовали су у уторник на Тополицу.

— У недјељу, 22. о. мј. на свечан начин прослављен је дан рођења Њеног Кр. Височанства Књагиње Милене. У суботу вече престоница се окитила заставама, а војна музика опходом кроз варош навијестила је почетак свечаности. На сами дан свечаности у 11 часова прије подне одржано је у манастирској цркви свечано благодарење са многољетствијем. Чинодјејствовао је Његово Високопреосвештенство г. Митрополит Митрофан са мјесним свештенством. Благодарењу су присуствовали Њ. Краљ. В. Господар, Њихова Височанства Књаз Мирко, Књагиња Наталија и Књагиница Ксенија, чланови дипломатског кора, наши министри, државни великодостојници и чиновници војног и грађанског реда са многобројним грађанством. При изласку из цркве пуцали су топови, а војна музика свирала је пред Двором, док је Њ. Кр. В. Господар примао честитања у осутству Њ. Краљ. Височанства Књагиње Милене. У вече је био велики дипломатски објед у Двору и освјетљење вароши.

— На Ђурђев дан, крсно име Владајућег Дома, била је у манастирској цркви архијерејска литургија, којој су присуствовали Њ. Кр. В. Господар, Њихова Височанства Књаз Мирко, Књагиња Наталија и Књагиница Ксенија, министри, великодостојници, официри, чиновништво и мноштво народа. Послије службе Њ. Кр. В. Књаз Господар примао је честитања. У подне је био у Двору велики објед. Религиозни обред крсног имена извршио је Његово Високопреосвештенство г. Митрополит Митрофан, који је и подигао чашу у славу Божју, а за здравље и срећу Њ. Краљ. В. Господара и Владајућег Дома. Узвишени Домаћин напио је за срећу Црне Горе и за здравље својих гости. За вријеме објела свирала је војна музика.

— Истог дана у 11 часова прије подне, поводом имен-дана Њеног Царског Величанства Царице руске Александре Феодоровне, било је благодарење у дворској капели, које је одслужио Високопреосвештени г. Митрополит Митрофан са мјесним свештенством. Благодарењу су присуствовали: Њ. Кр. В. Господар, Њихова Височанства Књаз Мирко, Књагиња Наталија и Књагиница Ксенија, чланови Књажевске Владе, царско-руски министар г. Максимов, бугарски отпразник послова г. Др. Колушев, царско-руски војни аташе пуковник г. Потапов, началница института Софија П. Мертваго, наши великодостојници и чиновници војног и грађанског реда.

По благодарењу ишли су у посланство на честитање Њ. Кр. В. Господар, Њ. В. Књаз Мирко, Високопреосвештени г. Митрополит са свештенством, господа министри, државни великодостојници и чиновници са одличним грађанима. Пред посланством свирала је војна музика.

— У сриједу, 25. о. мј., одржат је у манастирској цркви помен пок. Књагиници Марији. Чинодјејствовао је Високопреосвештени г. Митрополит Митрофан уз асистенцију мјесног свештенства. Помену је присуствовало Њ. В. Књагиња Наталија, чиновништво и мноштво грађанства.

— Царско-руски војни аташе, пуковник г. Потапов одликован је од Њ. Краљ. Височанства Књаза Господара II. степеном Данилова ордена.

— Г. Никола пл. Јуристовски, аустро-угарски вице-консул, повратио се са осуства.

Записници сједница Нар. Скупштине

ЗАПИСНИК

од 30. јануара 1907.

II. редовни састанак редовног сазива Народне Скупштине.
Почетак у 3 сата послје подне.
За министарским столом г. Ивановић.
Предсједник отвара II. сједницу.
Секретар Павићевић, чита записник I. сједнице, који је примљен без примједба.
За тим чита молбе и жалбе и то: Живка Раошића с браћом из Шарања; Андрије Јовановића из Брскута; Шћепана Шивчића из Пиве; Ђорђе Јоковића из Никшића; Станка Јововића из Никшића.

Даље чита саопштења министарска и то:

Заступника министра финансија и грађевина г. Андрије Радовића, да ће на интерпелацију Милисаве Николића односно грађења колског пута од Никшића преко Лукова к Шавнику, и на интерпелацију Јовите Ђетковића, односно железничке линије Бар—Вир, одговорити 8. фебруара ове године;

Заступника министра просвјете и црквених послова г. Гаврила М. Церовића, да ће на питање Спасоја Радуловића, односно свештеничког приреза одговорити 20. фебруара ове године.

Даље чита предлоге, и то:

Муја Влаховића, односно пута на Шишку од Колашина преко Бјеласице;

Спасоја Радуловића, односно спровођења водовода испред манастира Ждреваника за Почивку, Крушчицу и Копито Петровића, који чини на основу молбе г. ком. Агине Лакића с друштвом.

Напољетку чита интерпелацију, и то:

Марка Петровића с потписницима на министра унутрашњих дјела, односно забране гајења дувана у околини никшићској за 1906. г.;

Васа Ђулафића на министра војног односно грађења кула на граници које граде и стражаре Полимљани преко свог обавезног рада; и

Николе Јовановића и Вука Кривокапића на министра унутрашњих дјела, односно прегледа рачуна у Млечима.

Прелази се на прву тачку дневног реда.

Министар унутрашњих дјела, г. Ивановић одговара на интерпелацију Николе Јовановића и Саве Драговића. Вели, да је била нека преграда власника млина Маудиће у близини истих, коју је тај власник, по његовој изјави, на основу судске пресуде учинио, за коју — каже — да ће наредити да се испита, постоји ли та судска пресуда, па ако је не буде да ће се дотичноме та преграда порушити.

Н. Јовановић каже, да су се прије Устава учиниле многе неправде, које се и данас чине, противу наређења Кривичног закона. Напомиње, да се је ово питање претресало раније и није се смјело много преграђивати, што је учинио и неки официр и преко односне наредбе, за коју му је било наређено, да је макне, којој се наредби није повиновао. Моли министра, да ту наредбу нађе и да се по њој поступи. Објашњује и за другу преграду на Морачи од стране Пинера, за коју се не задовољава са одговором г. министра.

Министар Ивановић вели, да и извјештај заиста није исцрпан, па ће тражити накнадно детаљнији.

Н. Јовановић се задовољава са овом изјавом министровом, молећи га, да потражи односно пресуду по овом питању. Прелази се на другу тачку дневног реда.

Министар унутрашњих дјела г. Ивановић одговара на питање Пилетића, односно укидања отворених дописница, које ће у будуће бити у промету.

Пилетић истиче да је ово питање покренуо у корист касе и појединаца и тражи, да министар одговори, ко је узрок, што је каса општењена, што није било ових дописница у промету, иначе се задовољава са одговором г. министра.

Министар Ивановић изјављује, да није значај дописница у првом реду добит, већ олакшање саобраћаја, те држи, да нијесу смјеле бити искључене из саобраћаја. Сумњиво је, је ли државна каса од тога имала корист. То је учињено још 1902. године.

Прелази се на трећу тачку дневног реда.

Мин. ун. дјела Ивановић одговара на питање Милисаве Николића, односно увођење поквареног брашна и др., сачи-ме се шири зараза у народу. Вели, да ће све учинити колико може, да се спријечи увођења брашна и другог артикла, којима се уноси зараза. Такође каже, да су за пића набављене разне справе ради анализирања истог, што ће се у будуће уредно вршити.

М. Николић напомиње, да је и до сад било односних наредаба, по којима се увоз поквареног брашна забрањивао, али се нијесу испуњавале. Каже, да је друго његово питање о сујевјерству, које се шири и од штетног је утицаја. Уопште задовољан је са одговором министровим.

Прелази се на четврту тачку дневног реда.

Мин. ун. дјела г. Ивановић одговара на питање Ј. Петровића односно племенске зграде у којој је поштанско-телеграфска станица на Његушима и вели да ће настојати, да исту зграду ослободи.

Ј. Петровић је задовољан одговором министарства.

Прелази се на пету тачку дневног реда.

Мин. унутр. дјела г. Ивановић одговара на интерпелацију Ј. Пламенаца, односно постављања лекара на Виру. Није могуће вели, у мањим мјестима, као што је Вир, за сада имати лекара, пошто их и у неким већим мјестима нема. Љекове на Виру продаје један, који то чини по упутствима лекара у Бару и само продаје обичније лекове, као кинин и др.

Ј. Пламенец тражи, да Црница не буде зануштена као досад, а особито у здравственом погледу, пошто окружни лекар не може дати у овој великој околини помоћи како треба, пошто је околина нездрава, а при том уносе заразне болести и они људи, који се враћају са зараде из иностранства. Примјећује да се љековима чини злоупотреба, пошто се рђаво употребљују. Тврди да у Црници, у самој ствари, нема лекара пошто, окружни лекар не може ни приближно задовољити потребе народне.

Мин. Ивановић објашњује се са Пламенцем.

Предсједник даје 10 минута одмора.

Послије одмора.

Предсједник наставља прекинуту сједницу. Прелази се на шесту тачку дневног реда.

Извјештај г. Марко Петровић чита извјештај одбора за молбе и жалбе, по којему одбор износи три категорије истих, и то:

Ненадлежно упућених, које је одбор одбио; молбе и жалбе, за које је одбор тражио извјешта од надлежних Министарстава и судова, а још их не добио; и по којима је одбор донио своје рјешење, од којих чита, и то: 1. жалбу Сава Капе противу директора Монопола дувана, Тита Буколина и бившег министра предсједника, Лазара Мијушковића, по којој је одбор нашао: да је Бишо Мемовић из Подгорице оптужио Сава Капу у томе смислу, као да је штетан по Монопол дувана; и да је доцније мин. финансија Л. Мијушковић писао министарству ун. дјела, како је Капа суспендован, и т. д. Доцније је Капичић поднио тужбу противу Мемовића, који је признао, да је неистиниту тужбу поднио против Капе због тога, што га је на то подговорио и подмитио Буколини, јер је увидио да Капа заступа интересе народне и т. д. Према наведеном одбор у своме извјештају констатује, да је Капа учињено криво и да је због тога пострадао.

Пилетић изводи, да је овакав поступак неправедан, али пита, како ће се по томе поступати, кад Капичић није постављен указом за чиновника Монопола.

Поп Војин Поповић препоручује, да се ово питање ријешу у корист пострадалог Капичића.

Ј. Пламенец вели, да су правне установе констатовале, да је са Капичићем неправедно поступљено, и ако није указом постао за чиновника Монопола дувана. Примјећује, да је Лазар Мијушковић по овоме учинио неправу, што је за сваку осуду и тражи да се Капа плате дангубе и трошкови.

Извјештај Петровић чита декрет за одликовање и друге документе, у којима се наводи да је Капичић и ако неуканни, али званични чиновник.

Пилетић се објашњује са извјештајем Петровићем.

Вулетић вели, да је Капичић криво учињено, и предлаже, да се ствар одложи и детаљније ријешу, истичући мотивацију за прелаз на дневни ред.

Рајчевић вели, да треба видјети везу између државе и чиновника монопола дувана, који по његовом мишљењу нијесу чиновници, јер би се морали указом поставити. За главну везу сматра одношај између директора монопола и Капе, наводећи, да значи, ако је Капа по вољи директора отпуштен, Министар није знао закон, јер би морао доћи односни акт о томе. Пошто је пресудом доказано, да је Капичић невин, то је директор одговоран за његову накнаду, а министар за повраћај на дужност. Вели, да је директор и кривично одговоран, те предлаже да се Капичић упуту обласном суду, не само за материјалну накнаду, већ и за клевету.

Тошковић наводи, да, био Капа или не био чиновник, нападнут је и част му је такнута. Тражи, да се осуде морално и материјално, не само директор, већ и Лазар Мијушковић за неправедан и нечовјечан поступак. Слаже се са одборским извјештајем и с Рајчевићем, да се чиновник оптужи за клевету.

Ђетковић се слаже са Рајчевићем, да су Саву Капу криво учинили: Буколини и Мијушковић, који су дужни платити

истоме накнаду, а да не падне никако на терет државне касе.

Гојнић се слаже са Рајчевићем, да су овдје два питања, елемента: Указ и улагање у пензиони фонд, без чега се не може имати чиновничког својства. Вели, да, ако одбор није могао правички ријешити овај спор, требао је позвати Л. Мијушковића и испитати га. Тврди да је клевета жалосна, али да скупштина нема права упутити се у рјешење исте, пошто је судска надлежност испитивати увреду части.

Вукчевић из свега наведеног изводи закључак, да се према нацијема држављанима жалосно поступа од стране директора Монопола и тражи, да се властима препоручи, како се у будуће не би чинило сличних појава. Кад је Капа ослобођен као невин, а Буколини доказан као клеветник, то да му и оштете плати. Што се тиче питања о томе, да ли је чиновник, то је — вели — за сад немогуће ријешити, већ да се исти стави влади на призрење.

Извјештај Петровић чита званични акт бившег министра финансија Мијушковића, упућен минис. унутр. дјела, по коме је Капичић суспендован од дужности.

Мин. Ивановић истиче, како је ова ствар прије Устава свршена свима инстанцијама и налази, да би ствар требало упутити влади, која ће поступити даље по закону.

Гардашевић вели, да овдје не треба узимати у обзир чл. 49. закона о чиновницима грађанског реда. Истиче, како су судови по овоме питању рјешавали, оћели му се од клеветника дати накнада, као и служба повратити, а није питање, да ли је плаћао у пензиони фонд. Тражи по овоме питању резолуцију скупштинску.

Мин. Ивановић примјећује, да би доношење сваке друге одлуке било незаконито, јер нити за министре ни судове таква одлука не може бити мјеродавна. Његов је предлог усвојен.

Ристо Поповић вели, да је као судија учествовао у овој афери, коју дијели у три момента: оптужбу, суспендовање и отпуштање, које је суд узимао у разматрање, по чему је и рјешавао појединости, које и објашњује. Жели, да Скупштина донесе резолуцију, да се чиновници заштите, и да се констатује неправда, учињена Капичићу, па да га препоручи влади на призрење; иначе свака друга питања нарочито о клевети не спада у дјелокруг Скупштине.

Дожић истиче говоре и нека рјешења по овоме питању, као и то, да је и он о истоме реферисао Њ. Кр. В. Кићу Господару и упозорио га, да је Капичићу криво учињено. Пита, које је министарство било надлежно монополу дувана, т. ј. министарство финансија или унутр. дјела, па ако је био надлежан г. Мијушковић, у смислу акта упућеног министарству ун. дјела, то да Капичић прими и сву плату за вријеме од кад је суспендован. Слаже се са одлуком министра Ивановића.

Мин. Ивановић примјећује, да се у Скупштини често говори излишно, колико да се каже да се говори. У ствари је само прекување и понављање једног истог. Требао би да говори само онај који ће доприијети, да се питања брже и правилније решавају, иначе по досадањем далеко ће се отићи.

Пилетић прати поједине говорнике износећи своју мотивацију, која није примљена.

Вукчевић и Рајчевић се објашњују са Вулетићем.

Потпредсједник закључује сједницу у 6^{1/2} посље подне а ЛП. заказује за 31. јануара у 3 сата послије подне.

Секретари,	Предсједник
Љуб. Бакић,	Народне Скупштине,
Милија Павићевић,	В. Шако Петровић

Спољна политика Њемачке.

У њемачком рајхстагу вођена је прошле недјеље дебата о спољној политици. Том приликом говорило се и о држању Њемачке према хашкој конференцији и многи посланици изјавише се против тога, да Њемачка учествује у Хагу при расправи о разоружању. Државни канцелар Биллов узео је такође ријеч и изложивши у свом говору најприје историју хашке конференције изјавио је, да је Њемачка симпатично поздравила руски предлог те ће и радо учествовати, да се резултат конференције осигура. Програм који је предложила Русија, обухвата питања чије ће рјешење значити један корак напријед у међународном праву, које данас важи.

Међутим, силе се и изван руског програма баве питањем, би ли било добро, да се у конференцији поведе говор и о ограничењу на-

оружања. Браниоци идеје о разоружању гледају у њеном остварењу боље јемство за свјетски мир. Па ко не би одобрио те мотиве, — рекао је Биллов. Њемачка се влада одазвала позиву да ово питање проучи, али још није нашла формулу, која би могла задовољити све заинтересоване народе, због њиховог разноликог географског, економског, војног и политичког положаја, а Биллов се нада, да је ни друге владе неће наћи. Према томе, Биллов сумња у успјех хашке конференције, кад нема могућности да се разоружање и у пракци изведе, већ напротив постоји опасност, да ће се дотицањем супротних интереса приликом претреса тога питања постићи баш противни резултат. С великом одлучношћу изјавио је Биллов, да Њемачка не може да трпи, да ма ко на њу врши притисак, чак не ни морални, па је овако продужио: „Да бисмо себи обезбиједили мир, ми смо се до сада држали начела: да увијек треба да будемо спремни за рат. И ако у свијету има доста мржње спрам нас, опет нас, управо због овога нашег начела, до данас нико није напао, па се надам, да ни у будуће неће смјети. Што да будемо лицемјерни! Боље је одмах отворено да изјавимо, да нећемо учествовати у сумњивој и непрактичној конференцији за разоружање. Ако се на тој конференцији покаже нешто практично а добро за свјетски мир, наравно да ћемо ми на то пристати, ако буде одговарало и нашим народним интересима, које треба цијенити према нашем изузетном положају.

Говорећи даље о спољашњој политици, Биллов се дотакао састанка краљева у Гаети, рекавши, да тај сатанак не треба да ствара у Њемачкој нервозност, пошто је Италија увијек била у пријатељским односима с Енглеском. То је њена традиционална политика, и тиме њен положај у тројном савезу није никада бивао тежи. У Мароку су економски и индустријски интереси обезбијеђени рјешењем конференције у Алгесирасу. Њемачка нема тамо никаквих других намјера, те се с тога Биллов нада, да ће односи са Француском и Енглеском бити исправни и на даље. Због тога, што се Русија и Енглеска као силе, које у Азији имају највише посједа, споразумијевају о Персији, Њемачка не треба да се узрујава. То је далеко од сфере њемачких интереса. „Да смо опкољени тешкоћама и опасностима, нико не зна боље од мене, а да бисмо свладали те опасности, треба да будемо мирни, да вјерујемо у себе и у снагу њемачког народа“, тако је Биллов завршио свој говор, који је већина рајхстага саслушала с одобравањем.

Изјаве канцелара Билова, ма колико оне одмјерене и оштре биле, не могу ипак да отклоне забринутост Њемачке због тешких заплета који престоје. Из тих изјава јасно проистиче, да је међународна констелација у Европи врло неповољна. Биллов се с великом опрезношћу дотакао односа између Њемачке и Енглеске, а о покушајима француско-њемачког зближења није ни ријечи споменуо, сигурно због деликатности природе тога питања. У тројном савезу Биллов налази ослонац, да Њемачкој осигура трговинске интересе у иностранству и да свим могућим средствима заштити све оно што је у њемачком посједу; а кад би се тај савез за Њемачку показао некорисним, она би га прва напустила. То је ето и разлог, зашто се Биллов онако одлучно изјавио против разоружања, јер ко зна, како би се силе у Европи могле ускоро груписати, па је неопходно потребно, да изоловање Њемачке, на којем се сада много ради, не затече ову неспремну.

(Ново удружење српских умјетника у Београду.) Млађи српски умјетници, у Србији и на страни нашли су, да је како у властитом свом интересу, тако и у интересу српске умјетности, — неопходно потребно да се организују, без икаквих даљих претензија, (признајући при том потребност постојања српске групе „југословенског савеза“) — једино у циљу, да тим организовањем у првом реду сами себи помогну, па послје да заједнички и другарски раде на свом даљем умјетничком образовању. У том циљу и обратили су се они свима својим старијим колегама за моралну потпору, и на њихов пристанак, да приђу једном таквом заједничком организовању, на што су се по готову све те уважене старије колеге и одазвале и тек тада приступило се општем удружењу српских умјетника.

На првом свом састанку 3. априла о.в. год. удружење се конституисало, изабравши ову управу: за предсједника уваженог старину г. Стеву Тодоровића академског сликара, за секретара г. Милана А. Миловановића академског сликара и за благајника г. Драгољуба Павловића академског сликара. За чланове одбора: г. г. Ђоку Миловановића, академског сликара, Петра Убавкића, академског вајара и Драгомира Глишића, академског сликара.

Чланови удружења су за сада ови: из Београда г. г. Ђорђе Крстић, Петар Рањеновић, Живо Југовић, г-ца Надежда Петровићева, Боровоје Стевановић, Крста Милићевић, Добривоје Ђорђевић, академски сликари и г. Јован Кожарек академски вајар.

Чланови на страни: г. г. Александар Секулић — Дрезда, Јован Кешански — Нови-Сад, Ђорђе Михаиловић — Тузла (Босна), Голубовић, Лазаревић, Шоамовић и Христифор Црниловић, академски сликари — Минхен.

На свом другом састанку 7. ов. мјес. друштво је израдио и усвојило своје статуте, који ће се подијети надлежној власти на одобрење, из којих за сада износимо само члан 2. о циљу удружења: а) неговање српске умјетности; б) узajамно морално и материјално потпомагање; в) договорни рад за излагање својих радова (без Jury-a); г) репродуковање умјетничких радова, које друштво изабере и д) старање о томе, да се људи од науке ангажују писањем о умјетности и држања јавних предавања у циљу васпитања публике у том правцу.

(Удавио се професор.) Бечког свеучилишног професора хирургије и познатог учењака д-ра Алберта Мозетига од Мосхофа нестало је у валовима Дунава. Он је наине обичавао сваки дан рано у јутро излазити на шетњу на обалу Дунава. Задњих дана тужио се силно на главобољу, а неки шетаоци по обали Дунава веле, да су га задњих дана чешће виђали, како се нагиба над Дунав и кваси водом сљепоочнице — по свој прилици, да утиша главобољу. Држи се зато, да се неопрезно нагнуо над воду, пао и утопио се. Онога јутра видео га је ондје на шетњи један пролазник, а осим тога је на обали нађен један шепири и штап, што још више утврђује мисао, да је несретни учењак доиста постао жртва Дунава. Сад се пак доказало, да је Мозетиг починио самоубиство, скочивши у Дунав, а као узрок наводи се дуга и незљечива болест.

И српски народ дужан је, да са пијететом ода заслужену пошту томе љекару свјетског гласа, који је као рођени приморски Хрват (Мозетић) из чисте љубави према браћи Србима похитао 1885. год. у Биоград и за вријеме српско-бугарског рата вршио тамо тешку дужност шефа љекара, те је био и одликован орденом српског Црвеног Крста. Честитоме покојнику, освједоченоме пријатељу српског народа, нека је вјечан покој!

(Француски гости у Београду.) У недјељу, 8. ов. мј., допутовало је у Биоград око 22 члана француског географског друштва у Лиљу (Société de géographie de Lille). Међу путницима били су друштвени потпредсједник, пређашњи инспектор-љекар основних школа у Лиљу, доктор Вермерш, други потпредсједник г. де Бонфор, више одличних индустријалаца, рентијера, један пређашњи официр, два студента с универзитета у Лиљу и т. д. На жељезничкој станици дочекао их је одбор биоградских друштва за школску хигијену и народно просвјештавање, у чију је корист, а према раније утврђеном споразуму, сјутрадан држао потпредсједник г. доктор Вермерш, нарочито предавање на француском језику у сали универзитета о раду љилског друштва за школску хигијену и народно просвјештавање и о њојкој се врше у Француској. Предавање је трајало читав сат и било је необично занимљиво. Говорник је показао велики таленат предавачки и публика га је слушала с необичном пажњом. Говорник је изнио рад љилског друштва у погледу оснивања и

одржавања ђачких склоништа, у погледу одијевања сиротних ученика основних школа, истакао мјере, које друштво предузима да отклони извјесне незгоде које школа у здравственом погледу ствара код ученика, говорио о педагошко-хигијенским средствима, употребљеним у лијским школама под утицајем лијског друштва за школску хигијену, о ученичким колонијама и о вечерњим курсевима за допуну основног образовања. На крају је говорник бурно поздрављен, а затим је др. Свет. Марковић предсједник српског друштва за хигијену и народно просвјећавање, укратко истакао нарочито ону идеју о ученичким колонијама из говорничког говора и на њој се задржао. Ради гостију приказане су затијем помоћу апарата за пројектирање неколике лијепе пројекције српских цркава из Старе Србије и Македоније с кратким објашњењем. Предавању су присуствовали: министар просвјете и цркв. послова г. А. Николић, митрополит и знатан број интелигенције. У вече је српско друштво за школску хигијену и народно просвјећавање приредило гостима банкет, на коме су били чланови одбора за дочек, министар просвјете, предсједник општине, отпавник послова француског посланства у Београду с г-ђом, г. Гершић, г. Легран, и многи други нарочито позвани гости из Београда. На банкету су измијењене лијепе здравнице. Гости су пошлци у угорник вече преко Софије у Цариград врло задовољни пријемом и бављењем у Србији, а многи су обећали, да ће ускоро по трговачким и другим пословима походити и опет Србију.

(Седамдесетогодишњица маистра Зајца). Познати хрватски композитор Иван пл. Зајц навршио је ових дана своју седамдесетогодишњицу, која се за три дана прослављала у Загребу уз учешће цијеле Хрватске. Загребачко пјевачко друштво „Коло“ се нарочито било заузело око прославе музичара Зајца, чије композиције оно разноси по хрватском народу. Али Зајчеву прославу не прослављају само Хрвати, већ и цио југословенски свијет. Код нас Срба, Зајчеве су композиције наилазиле увијек на велико допадање. Код Бугара Зајц је био један од првих, чије су се композиције почеле гајити. И Словенци, који с успјехом шире Зајчеву музику у своме народу, такође учествују у овој прослави. Зајц је врло плодан радник; он је компоновао укупно 1022 већа и мања комада, између којих: 21 оперу, 30 оперета, 3 велике симфоније за оркестар, 44 концертна комада, 31 кантату, 23 мелодраме, 53 химне, 37 дјаворија, 169 разних пјев. хорова, 57 маршева, 120 црквених композиција и т.д. — Нека је слава хрватском умјетнику Зајцу!

(Двадесетогодишњица биоградског Сокола). Биоградско гимнастичко друштво „Соко“ чини у велико припреме за прославу своје двадесетогодишњице, која ће бити о Духовима ов. године заједно са прославом 25-годишњице Српског Новинарског Удружења, које је почасни члан Сокола. На састанку од 18. марта ов. год., на који су били позвани сви бивши чланови Сокола од 1882. год. до сада, изабран је за ту прославу нарочито свечаносни одбор, у који су ушли: 1. др-р Владан Ђорђевић, бивши министар-предсједник; 2. др-р Никола Петровић, предсједник Друштва за напуштену дјецу; 3. Љуба Крсмановић, познати родољуб српски и рентијер; 4. др-р Милан Радовановић, управник опће државне болнице; 5. Милован Маринковић, управник фондова; 6. Живан Живановић, државни саветник; 7. Лука Ђеловић, рентијер; 8. Мића Петровић, трговац; 9. др-р Богдан Гавриловић, професор универзитета; 10. Ђока Миловановић, бив. учитељ Велике Школе; 11. др-р Милорад Гођевац, љекар; 12. Владимир Малина, професор; 13. Ђока Богдановић, хотелијер; 14. Срећко Стојковић, гимн. директор у пензији и предсједник Српске Књижевне Задруге; 15. Љубомир Здравковић, трговац, и 16. Андра Ђирковић, трговац.

Програм за ову прославу, која ће трајати три дана, установиће се коначно за најкраће вријеме, те ће се у току априла о. г. разаслати свима српским и словенским соколским друштвима.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

— Њ. Цар. Величанство Султан, на глас о несрећи, која се догодила приликом експлозије динамита на Пристану, благоизволио је преко Свог олд. посланика Њ. Е. г. Ахмет Февзи-паше подарити пострадалим 100 турских лира. Предсједник Министарског Савјета г. Др. Л. Томановић посјетио је г. посланика и изјавио му благодарност Књазевске Владе на саучешћу и великодушном дару Њ. Цар. Величанства. Новац је упућен на Тополицу Њ. Краљ. В. Књагини Милицы као предсједници одбора, који се стара о његи и помоћи пострадалих.

(Управа Друштва Монопола Дувана) упутила је Предсједнику Министарског Савјета г. др. Л. Томановићу следеће писмо од 17/30 априла 1907:

Као што је познато В. Е., због прилика које није наше да претресамо, економски односи између Црногорске Владе и Управе Црногорског Монопола Дувана, који проистичу из конвенција постојећих између исте Режије и Владе, објелоданише се и изазваше неспоразуме, сумње и неколатентно неповјерење, што је у интересу обје странке да се уклони.

Имајући уз нас наше право стечено из свршених чинова, као на прилику одобрења рачуна за грађевине у Подгорици и Бару и биланса за г. 1904. законито одобреног, и увјерени да смо вазда радили у интересу Владе и Друштва, не удаљујући се никад ни од духа ни од слова наређења и аката, који утврђују јуридичке односе између нас и Владе, могли бисмо одбити сваку нову контролу.

Али као што навише рекосмо, ми нећемо да се ни издајека може рећи, да због нас, и ако не с наше кривице, јавно мишљење остане под утиском операција, које се тешко могу схватити због њине природе и које могу оставити сумње.

С тога смо добровољно пристали на мишљење Владе, којој предједава В. Е. и одрекли се, као што се одричемо да се послужимо нашим правом, те поново подлажемо контроли Владе, у облику договорном, све рачуне Монопола од његова почетка.

Следствено пристајемо, да се сматра као да није никад био одобрен биланс за г. 1904., који ће бити контролисан као они за г. 1905. и 1906. Што се тиче грађевина у Подгорици и Бару, одричемо се одобрења рачуна закључних до свршетка г. 1904. односно истих грађевина, и подлажемо све рачуне грађевинске поновној контроли такођер у облику договорном, и задужићемо Црногорску Владу у корист Друштва Монопола Дувана само оном цифром, која ће на тај начин бити утврђена.

Увјерени да ћемо на тај начин нову услугу учинити Земљи, чије гостопримство уживамо, молимо Вас, г. Предсједниче, да изволите примити изразе нашег највећег поштовања.

Савјетник овлашћени:

Ђузепа Воли

Предсједник:

Роберто Паганини

Истог дана био је потписан „Пријатељски споразум између Црногорске Владе и Друштва Монопола Дувана црногорског односно ликвидације трошкова око грађевина у Подгорици и Бару као и биланаса за год. 1904—1905—1906“, у смислу којег споразума комесар наше Владе уз припомоћ нарочите комисије има поново прегледати све друштвене рачуне и утврдити у споразуму са Друштвом Монопола цијену поменутих грађевина.

(Одликовања). Њ. Кр. В. Господар благоизволио је на Ђурђев дан одликовати: др. Станка Матановића управника болнице и скардара Јока С. Јовићевића, племенског капетана III. стеном Данилова ордена; кап. Александра Саичића IV. стеном Данилова ордена и сребрном медалом „за храброст“; поручнике Вуксана Радовића, Радована Радовића, Јована Мићуновића, Шћепана Мићуковића и Блажа Врбицу, официре Јевта Перуновића, Ивана Ивановића, Мргуда Вујовића, Ника М. Татара, Илију Борозана и Вуја Булатовића, барјактаре Рака П. Милошевића, Стевана Вукмировића и Драга Б. Светлоћу, перјанике Крста Врбицу и Крста Милића, управника поште и телеграфа на Ријечи Сава Кусовца и Стева Ђ. Мартиновића V. стеном Данилова ордена; капелника Франа Вимера, благајника Перка Вукотића, поручнике Андрију Раичковића и Ђорђију Драговића, официра Шћепана Плочића и старешине чебане Вида В. Мартиновића и Радована Павловића златном медалом „за ревност“; воднике војне радионице Филипа Лопичића и Филипа Пејовића, старешине чебане Рада Вуисића и Филипа Живановића, земљодјелца Стевана Благојева Косовића и Михаила Замбелу сребрном медалом „за ревност“.

Истог дана Њ. Кр. В. Господар благоизволио је одликовати сребрном медалом „за ревност“ питомце војничке школе и то: воднике: Абрамовића Филипа, Анђелића Михаила, Башовића Божију, Бојовића Уроша, Бојића Алексу, Бошковића Бошка, Бошковића Милоша, Бошковића Секулу, Бећковића Мркоја, Ђелицу Лишуна, Булатовића Бошка, Булатовића Века, Бранковића Анта, Влаховића Михаила, Влаховића Секулу, Вујовића Луку, Вујовића Јована, Вујовића Михаила, Вуисића Луку, Вуисића Новака, Вукмановића Ђукана, Вукотића Ђура, Вукића Новицу, Вучевића Гаја, Гојковића Милована, Гвозденовића Илију, Грујовића Петра, Дамјановића Радоницу, Дамјановића Илију, Драшковића Спасоја, Дајковића Луку, Драговића Радула, Драгојевића Марка, Драгишића Велимира, Дурутовића Петка, Ђоновића Риста, Ђиновића Петра, Ђуровића Мињу, Ђуровића Лазара, Ђелосевића Ника, Живковића Воина, Ивановића Никулу, Јакића Благоја, Јанковића Спаса,

Јанковића Пера, Јауковића Андрију, Јауковића Милосава, Јовановића Шћепана, Јоића Милана, Копривицу Алексу, Кркљевића Јола, Кликовца Петка, Калезића Петра, Канкараша Сава, Копитовића Андрију, Контића Сава, Ковачевића Шћепана, Кнежевића Михаила, Лазаревића Нешка, Лопушину Сава, Лекића Перишу, Лекића Стевана, Лубарду Ђура, Љумовића Вукалицу, Љуновића Деду, Љешњака Арсенија, Марковића Михаила, Маријановића Ђорђију, Мећукића Милована, Митровића Зарију, Маринића Шћепана, Милошевића Радивоја, Мијовића Тодора, Мићуновића Благогу, Николића Горчина, Николића Луку, Огњеновића Митра, Петровића Богића, Пајовића Вукашина, Пејовића Ђорђију, Перовића Риста, Поповића Николу, Поповића Груицу, Поповића Милутина, Пламенца Николу, Рашовића Благогу, Радуловића Милована, Радановића Маша, Ражнатовића Вида, Радовића Милутина, Раичевића Луку, Раковчевића Јакова, Реџића Димитрију, Саичића Мила, Станковића Ђура, Спасојевића Милоша, Станишића Петра, Спаића Милосава, Станића Вукашина, Стевановића Петка, Тодоровића Мата, Ђукића Сокола, Аџића Гавра, Шарановића Ђорђију, Шоћа Ника, Леверду Јова и Филиповића Луку.

(Отварање Балканске изложбе у Лондону). У суботу, 21. ов. мј., отворена је на свечан начин Балканска изложба у Лондону, у присуству српских министара г.г. Пашића и Стојановића, бугарског министра г. Генацијева и секретара нашег министарства унутр. дјела г. Петра Пламенца. Лондонски Лорд Мер у свечаној униформи, праћен изложбеним одбором и позватим гостима са Балкана, отворио је изложбу лијепим и значајним говором поздравивши напредак балканских народа. Поред огромног броја Енглезана при отварању био је и велики број Срба и Бугара, а и другог свијета. На подне био је велики објед за 450 особа, за вријеме којег су подигнуте здравнице покровитељима Балканске изложбе, Њ. В. Краљу Србије, Њ. Кр. В. Господару и Њ. Кр. В. Књазу Бугарске. Лорд Мер издржавио је сретном успјеху изложбе, а државни секретар у министарству спољних послова Фицморис присутним балканским дипломатима, на које су здравнице одговорили г.г. министар-предсједник Пашић, српски посланик Милићевић, бугарски дипломатски агент Цокков и изасланик Црне Горе П. Пламенац.

Балканска изложба чини ванредан утисак на странце. Најјаче су заступљени пољопривредни производи, затим обрт, умјетност и нарочито индустрија народне ношње. Изложбе Црне Горе и Србије потпуно су готове и достигле су знатан успјех.

(Војвода поп Петар Радовић). У суботу 14. о. мј. преминуо је у кругу своје породице у Невесињу вођа из невесињског устанка поп Петар Радовић. Кад се г. 1875. чула прва невесињска пушка, поп Петар је већ био на челу херцеговачких соколова и као један од вођа трогодишњег устанка заслужио је признање српског народа. Учествовао је као вођа и у другом устанку године 1882., гдје се такође одликовао. Доживио је дубоку старост од преко 80 година, и у Невесињу је био од свакога виђен и поштован. Нек му је вјечан помен међу нама!

Њ. Кр. В. Господар, обавијештен телеграфом од стране покојникове фамилије, благоизволио је изјавити јој своје саучешће у жалости за добрим војводом.

(Пјевачки хор) чланова „Друштва за потпомагање заната и трговине у Црној Гори“ пјевао је у манастирској цркви први дан Васкрса и на Ђурђев дан, крсно име нашег узвишеног Владалачког Дома. Исто тако одговорао је на јектенија поменути хор и на благодарењу за здравље и дуг живот Њ. Кр. В. Књагини Милене, а на Ђурђев дан пјевало је неколико чланова и у дворској капели на благодарењу поводом имендана Њ. Ц. В. руске Царице. — Послије тога изволио је Њег. Височанство Књаз Мирко позвати пјеваче у свој Дом, гдје су одговорали на јектенија при сјечењу колача, након чега су од узвишеног домаћина и домаћице најљубазније били угошћени обилном закуском.

Што се тиче самога пјевања можемо са радошћу констатовати, да хор стално напредује. Као што смо извјештени, хор ће и сјутра као на дан св. Василија Острошког, пјевати у манастирској цркви.

(Путовање на Балканску изложбу у Лондон). У вези с недавним нашим саопштењем о продужењу рока пријавама за прво заједничко путовање у Лондон, извјештавају се сви заинтересовани, да је у споразуму с Куковом Агенцијом, утврђен дан поласка за четвртак 14/27. јуна, јутрењим брзим возом из Београда, односно вечерњим брзим возом из Беча, (за оне који живе ван Србије и не желе да се придруже друштву у Београду.)

Условљену цијену од 600, односно 530 динара у злату, за путнике из Београда, односно путнике из Беча, треба положити одмах Главном Одбору за Балканску изложбу на Цетињу, а најдаље до

17/30. маја, назначив тачно своје име и презиме, и да је то уплата за прво заједничко путовање на Балканску изложбу Лондон. Одбор ће потврдити пријем сваком, а до тога ће рока примати и накнадне пријаве за ово прво заједничко путовање, ако се у исто вријеме пошаше и новац.

Кукова Агенција пристала је, да за дјецу испод десет година спусти цијену на 450, односно 380 динара у злату, према томе, да ли таква дјеца полазе с њиховим родитељима из Београда, или Беча.

За даља обавјештења треба се и у будуће обраћати Главном Одбору на Цетињу.

(„Балкан“ на Цетињу). Српско академско пјевачко друштво „Балкан“ из Загреба креће ових дана из Загреба, да пропуште српске крајеве и свуда одржи концерте. На томе своме путу стићи ће и на Цетиње између 12. и 25. маја. — Ово младо друштво Срба универзитетских грађана у Загребу познато је у цијелом Српству као један од најодличнијих пјевачких хорова. Путујући кроз разне српске крајеве оно врши идеалну културну мисију, ширећи српску пјесму и уједињујући на тај начин растрскано Српство у једну духовну заједницу. Нас особито весели долазак младих, одушевљених Срба и од срца се радујемо, што су у својој љубави за Црну Гору одлучили посјетити и нас и пружити нам прилику, да уживамо у њиховом управо умјетничком пјевању дивних српских мелодија. Надаћи, се је, да ће цетињско грађанство указати дужну пажњу српској узданици и дочекати је са оним одушевљењем, које с правом заслужује. Програм и све остало донијећемо накнадно.

(Промијењен пловидбени ред). Угарско-хрватско парабродско друштво на Ријечи напустило је од 1. маја о. г. (по нов. кал.) до даље одредбе своју брзу пругу између Трста и Котора.

ТЕЛЕГРАМИ

(Бечког Кор. Бироа).

Париз, 24. априла. Између Француске и Јапана воде се преговори, којима је цијел, да Јапан призна Француској нарочите интересе на Далеком Истоку.

Вашингтон, 25. априла. Дипломатски односи између Мексика и Гватемале прекинути су.

Лондон, 25. априла. Краљ Едуард учинио је посјету јапанском принцу Фушими и одликовао га лентом највишег енглеског ордена.

Париз, 25. априла. Овдашњи листови јављају, да су Русија и Енглеска сагласне са главним тачкама споразума, који се има склопити између Француске и Јапана.

Атина, 26. априла. Из Солуна се јавља, да је неколико грчких трговаца пошло овог Ускрса из Суборка за Водену, али да их је на путу напала једна бугарска чета и једног од њих убила, а двојицу ранила.

Букурешт, 27 априла. У парламенту, који је сазван у ванредну сесију, прочитао је Стурца краљев писмо, у коме се каже, да се због околности у којима се земља налази, овај парламенат распушта, нови избори одређују за 20. маја а парламенат се у ванредну сесију сазива за 7. јуна о. г.

Дунав у правцу Галаца јако расте и велике је поплаве проузроковао.

Берлин, 27. априла. Опровргавају се као неистинити гласови, по којима између цара и Билова постоје несугласице, ушљед којих је тобож канцелар давао оставку.

Мадрид, 27. априла. Краљица родила је сина.

Атина, 28. априла. Исељавање Грка, који станују у Бугарској, продужује се. Укупни број свијех који су до сад Бугарску оставили и у Грчку се повратили, износи 15000. Грчка влада је због тога веома забринута и помаже пребјегле из државних средстава а наређено је и купљење добровољних прилога.

Катанија, 28. априла. Вулкани Стромболи и Етна избацују велику лаву.

Званични огласи

ОБЈАВА

Пошто је Министарство војно, ради редовне замјене са новом, намјерно продати неки дио пшенице из интендантских магацина у Подгорици, то се са овим позивају сви заинтересовани, да се пријаве у четвртак 3. маја ов. год. у 10 сати прије подне у онамошњи Војни Стан, гдје ће изасланик Министарства војног држати јавну лицитацију и уступити пшеницу понудиоцу или понудиоцима најбољих услова, ако ови буду повољни за Министарство.

Купац или купци треба да положи једну трећину у готовом новцу, а друге двије трећине — уз сигурно јемство и подлог — да исплаћују установљеним ратама на лицитацији до 1. септембра тк. год.

Број 1058. Из Админ. Одјељења Министарства Војног. Цетиње, 17. априла 1907. 2,2

ТРАЖИ СЕ

Милан А. Лековић — Прекотарац, који је пошао прије осам година у Сјеверној Америци и до назад четири године јављао се из Калифорније, а од тада се за њега ништа не зна.

На молбу његовијех сестара умољава се сваки, ко би о њему што знао, да изволи доставити.

Цетиње, 24. марта: Канцеларија Министарства Иностраних Дјела. (2—2)

Службени огласи.

ПОЗИВ

Позива се Лабуд Вукашевић из Подгорице, сада непознатог пребивања, који је мјесеца октобра прошле године отпутовао, а противу кога пред Књ. Областним Судом воде спор: Нико Вукашевић и Стеван Радовић, овдашњи, због дуга, да у року од данас за три мјесеца предстане овом суду

Уједно се јавља, да је суд поставио за његовог старатеља Крцуна Ђурашковића, овдашњег.

К броју 3050—IV—1906—429.

Подгорица, 5. фебруара 1907 год.

Књ. Областни Суд
за вршиоца дужн. предсједника,
Судија, М. Лукачевић

Р. 75, Бр. 122, 3,3

ОГЛАС. — У смислу ријешења Књ. Областног Суда у Бару, од 10. маја 1906 год. број 780—III—1906—10. Износи се на јавну продају доле описана непокретност пок. Јусуфа Тафуле из Залева, која је процијењена круна 900.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписаног суда. За продају одређују се три рока: први 16. маја, други 16. јуна и трећи 16. октобра тек. год. у 9 сати прије подне.

На првом року непокретност се неће продати испод процијењене вриједности, на другом хоће и ниже, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности, а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене.

Сваки лицитант дужан је положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који на непокретност имају, какво реално право, као и сви они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

У Залево, зидине кућне, високе 4 метра, гдје постоји ниски „хајат“. Кућа је дуга метара 5:50, а широка 4 метра, граници: Алил Тафула кућом и цардином и Ало Бајмаковић кућом и земљиштем, процијењено круна 350.

Пред кућом цардин око $\frac{1}{2}$ од рала, с правом натапања $\frac{1}{2}$ од уре сваке неђеље, граници: Алил Тафула, Ало Бајмаковић и Мемо Никличевић цардинима, процијењено круна 250.

У „Горак“ око 1 рало оранице, с правом натапања, као остали поредници, граници: Асан Сулов Никличевић, Атица Ала Муртова и Непе жена Сула Мемиде баштинама и пут, процијењено кр. 300.

Број 298 ex 1907—114—1906.

У Бару, 18. априла 1907.

Капетански Суд

Р. 248, Бр. 207, 1,1 Кап. И. Вретеничић

ОГЛАС. — Износи се на јавну продају непокретност Миљана Томина Масловарића из Божића, — процијењена 542 круне и 61 пару.

Продаја ће се извршити у капетанском суду у Андријевици, за коју се одређују три рока: 17. маја, 17. јуна и 17. октобра 1907. године.

На првом року неће се непокретност продати испод процијењене вриједности, на другом хоће, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене вриједности, на трећем року уступити се понудиоцу највише цијене.

Лицитанти су дужни положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви, који имају на непокретност реално право, дужникови повјериоци и који имају прече право купње, да се суду пријаве прије почетка продаје.

Опис непокретности:

У Осредак $\frac{1}{2}$ и 56 $\square$ метара ливаде, границе: од истока Ристо Вучевић; од југа Крсто и Јован Масловарић; од сјевера и запада Миљан Масловарић.

Број 94—14—1907.

Андријевица, 17. априла 1907.

Капетански Суд

Р. 142, Бр. 211, 1,1 Кап. Иван К. Чукић

Приватни огласи

ПОЗИВ

Привредно друштво „ЈУГ“, основано на неодређено време са седиштем у Бару, а одобрено од Књажевске Црногорске Владе 8. марта 1907. Бр. 463 М. У. Д. ex 1907., позива грађане из Црне Горе, Србије и бивше Војводине на упис у ово акционарско друштво.

Основна главнина је 150,000 Круна подељена на 150 акција по 1000 Круна. — Акција се има уплатити за 5 година у ратама по 200 Круна. —

Управа задржава себи право, да с обзиром на већ убележене акције, решава о примању чланова, као и о убележеном броју акција.

Упис траје 4. недјеље од дана објаве овог позива у новинама.

Ко жели у ово друштво убилежити се, нека се до реченог времена обрати и то: грађани из Црне Горе на г. Уроша Марића, апотекара на Цетињу, грађани из Србије и бивше Војводине на г. Аркадија Марковића, књиговођу у Новом Саду (Угарска).

Из седнице Привредног друштва „ЈУГ“ држане у Новом Саду. 31-ог марта 1907. Р. 154, Бр. 214, 1,3 **УПРАВА**

М. Н. ЂУРОВИЋ, ДИПЛОМИРАНИ ПРАВНИК,
бив. члан Великог Суда и начелник Министарства Унутрашњих Послова, прима на заступање парнице грађанске и кривичне пред свим судовима, административним и духовним властима; посредује при склапању уговора и других правних послова; пише молбе и жалбе за све земаљске власти; даје савете по свим пословима, који спадају у правну струку и т. д.

Стан Иван-Бегова улица № 24 (до апотеке.) Р. 64, Бр. 200, 2,3

НА ЗНАЊЕ

Част ми је ставити до знања поштованом грађанству, да сам отворио на „БЕЛВЕДЕРУ“ кафану са закуском, са чистим пићем и хладном биром. Цијене умјерене, послуга брза и тачна.

За што већу посјету моли.

Цетиње, 20. априла 1907. год.

кафанијер, Паљок Бушати

У забрану око „Белведера“ сваком је без разлике улазак забрањен. Р. 55, Бр. 203, 1,3

БРИЈАЧКОГ ПОМОЋНИКА треба бријачка радња Јова Србића на Цетињу. Ступити може одма. Услови повољни. Р. 14, Бр. 210, 1,1

НА ЗНАЊЕ

Једна библиотека са добрим избором књига, из правне, просвјетне и књижевне струке и збирком разних закона продаје се.

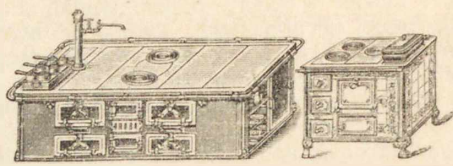
Ко би желио цијелу библиотеку или поједине књиге купити, нека се обрати Књижари **П. М. Калуђеровића**.

Р. 36, Бр. 212, 1,2

ХОРОВОЂА. „Занатлијско-пјевачко-тамбурашко друштво“ на Цетињу тражи хоровођу. Понуде друштвеној Управи. Р. 12, Бр. 194, 2,2.

МЕХАНИЧКО-ГВОЖЂАРСКА РАДИЈОНИЦА

ПЕТРА ДРЕЦУНА — ЦЕТИЊЕ

Продаје: најбољу врсту шпорета, машина за кропљење лоза, шиваћих машина и поправља све машине нарочито од лоза. П. п. Бр. 178, 1,5

П. п. број 188, 1,10

ПРИЗНАТЕ КАО НАЈБОЉЕ МАШИНЕ ЗА ВРШЕЊЕ РАДА РУКОМ, ВИТЛОМ ИЛИ МОТОРОМ.

МАШИНА ЗА СИЈАЊЕ „AGRIKOLA“

новопоправљеног система

Человичи паутови, бране, ваљкови, машине за коњење траве, бјетачице, пшенице, преграти сјењена, машине за сјењено и сламу, трескови за вино и воће, хидраулички трескови, справе за круноње тројача, мали за воће, штрпачке за лозе и друге бљаче, справе за сушење воћа и зелени.

Рациона мига за коње, машине за чишћење жита, тријери, круначаруштина, машине за сјењање сламе и резаче хране, справе за парење хране, пумпе за ососу и све друге пољопривредне машине, парећу и продају по најповољнијој наплати констук.

PH. MAYFARTH & Co.
Беч, 21, Taborsgrasse № 7.
Фабрика пољопр. машина, дивница геодез. пар. машина, одликована са преко 500 сребрних и златних медаља

Потребне комплетне справе продајем врло јефтино. Само ручни рад. Нису потребне никакве машине. Сви обавештаји и проспекти бесплатно.

БОТТНАРД ВЕРМБ, фабрика специјалних машина, Halle a. S. Kirchstr. 19.
Заступник за Србију и Бугарску је г. Паја Николић, у Земуну. Број 168. П. п.

Хрватска? ли нека?

Шљунка, разбијеног камена, шљак? Хоћете ли да те готово безвредносе продукте претворите у злато? Онда фабрикујте, по моме методу и патенту, од цемента и песка: **КАМЕЊЕ ЗА ЗИДАЊЕ ЦРЕП ЗА КРОВ ПЛОЧЕ**

Потребне комплетне справе продајем врло јефтино. Само ручни рад. Нису потребне никакве машине. Сви обавештаји и проспекти бесплатно.

БОТТНАРД ВЕРМБ, фабрика специјалних машина, Halle a. S. Kirchstr. 19.
Заступник за Србију и Бугарску је г. Паја Николић, у Земуну. Број 168. П. п.

ЗАХВАЛНОСТ

Г-да оф. Јевто Перовић, оф. Тривко Перовић, Перко Мирковић, приложише три иконе фино израђене у вриједност кр. 80. храму Св. Јована у Мацаваре.

Црквена општина овим путем побожним приложницима најтоплије благодари.

Мацаваре, 11. априла 1907.

Црквено-Општински Одбор Р. 40, Бр. 201, 1,1

ЗАХВАЛНОСТ

Госпођа Гордана Хајдуковић, даровала је ученицама ове школе 20 круна — пред душом своје мајке Стане Маркове Бан.

Госпођа Ика Јоветић, даровала је ученицама 14 круна пред душом свог сугрупа Пера Ђуканова Јоветића.

За које поменути испред ученика најсрдачније благодари.

Подгор. 15. априла 1907.

Р. 47, Бр. 208 1,1 Душан Вујачић учитељ

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом несрећне смрти мог непражаљеног сина

† НИКА

који се на 10. марта ов. год. послје десето-дневне болести пресели у вјечност, у 38 години живота, у Америци, Анаконди, гдје се налазио на раду, чиме је несрећне родитеље, браћу, сестре, жену и петоро нејаке дјете у црно завио и за навјек заплакао и ожалостио. Указано је покојнику за вријеме болести, смрти и погребна силно саучешће од стране Црногораца и остале браће Срба у Америци, а тако и мени с тужном и до гроба уцвијељеном мојом фамилијом, чиме је доживотна туга много ублажена.

На првом мјесту и срцем и душом благодарим: г. г. часном оцу Никифору Симоновићу, нашем брату земљаку, преславном свештенику у Бјуту, који је похитао у Анаконду, да нашег милостивог Нико опоји и сахрани; Станку Стевову Ђуровићу, Саву Стеванову Вукмановићу и Тому Иличковићу са осталим Црмничанима: Иву попову Капи и осталим катуњанима; Јовану Ђурашковићу и Блажу Стијеповићу и осталим Цеклињанима; Саву Вукчевићу и Луки Радновићу с Љешњанима; Гају Тркли с Херцеговцима; мојим пријатељима: Јоку Т. Поповићу и Вукалу И. Поповићу, Марку И. Мартиновићу и Милу М. Стојановићу с Брајићима; Нику И. Ивановићу с Маинама; Василију Беговићу с Команима и Загарчанима; Драгићу Васовићу с Васојевићима; Јоку Зецу с Поборима; Шпиру Рафаиловићу с Паштровићима.

Нека је братска моја хвала браћи Љуботињанима у Америци: г. г. Иву П. Шоћу с браћом; Марку Вујовићу с браћом; Филипу Ђуровићу и Саву Калуђеровићу с браћом Зачиранима; Маркиши Савову Радоману с браћом; Перу Лубарди с браћом; Андрији Дачевићу с браћом; Мирашу Прљи с браћом; Илији Вучковићу и Нику Бановићу с браћом; Иву Пејаковићу с браћом; Стевану Црвенку с браћом; Саву Дрецуна с браћом; Филипу Маркишићу с браћом; Тому Вујановићу с браћом.

Хвала свој браћи и свима онима, који мог несрећног сина у болести походише и до гроба испратише, чиме његов жалосни спровод увеличаше, а моју не излечићу тугу ублажише.

Особито нека је доживотна моја и моје несрећне фамилије хвала г. Станку Стевову Ђуровићу, који се на гробу са мојим премилним сином опростио својим лијеписим говором.

Кад ми је несрећна вијест стигла о смрти његовој, указано ми је силно саучешће и на дан 15. ов. мј. скупило се врло много покајница код моје куће, те ми сина по нашем обичају оплакаше; за то из дубине душе благодарим, Цеклињанима, Косијерима, Добрљанима, Грађанима, Црмничанима, Вранинашима, Љешњанима, и браћи Љуботињанима, који својим братским саучешћем ублажише моју тугу.

Хвала г. Марку С. Шоћу, који је држао дирљиви говор и жалосно се опростио на заупокојеном помену; Хвала г. попу Милу Вучковићу на одржаном помену; Хвала свој оној господи, који ми лично, писмено или телеграфично изјавише своје братско саучешће.

Још једном нека је догробна моја благодарност свима и свакоме, овдје и у Америци, који и најмање саучешћа указаше мом милом покојнику и његовој тужној фамилији.

Љуботињ, априла 1907.

У име ожалостане фамилије: отац: официр **Филип Н. Јоветић** с породицом. Р. 463, Бр. 206, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег сина, односно сунруга

† ПЕРА ЂУКАНОВА ЈОВЕТИЋА

који се послје дугог боловања пресели у вјечност 25. марта у 45 година живота. Сматрамо за дужност овим путем изјавити нациу најсрдачнију благодарност: Грађанима, Брчелјанима, Буковичанима, Прекорничанима и Цеклињанима, а понаособ хвала Подгоранима, који онако својски покојника ожалише.

Хвала г. учитељу Душану Вујачићу, који са школском дјецом покојника попраати, и са њим се дирљивим говором опрости.

Хвала свештеницима Илији Јовановићу и Перу Хајдуковићу, који покојника опожаше и предадоше матери земљи.

Још један пут свима вјечита хвала.

Подгор. 14. априла 1907.

Ожалостана мајка: **Гордана**; сунруга: **Ика** са породицом **Јоветића**.

Р. 100, Бр. 209, 1,1